

Jézus útját követve -----2009.04.05.

2009.04.05.

Az emberek a mindennapi életben arra törekednek leginkább, hogy ne legyenek olyan helyzetben, hogy őket az embertársaik megkérdőjelezzék. Vagyis nagyon sokszor, sokan abba a hibába esnek, hogy nem akarják tudatosan felvállalni az életükben Jézust, a megváltót.

A mindennapi élet nehézségei és rohanásai közben egyre kevésbé jut idejük arra, hogy a lelkükben lévő nehéz érzéseket feloldják a szeretetben. Számukra a szeretet ereje pénzben kifejezett dolog, amit bármikor meg lehet tenni, nincs hozzákötve semmiféle eseményhez. Számukra az élet azt jelenti, hogy nekik csak azt kell tenni amit látnak, vagyis csak a fizikai élet által nyújtott lehetőségeket veszik számításba, azzal törődnek legtöbbit, arra használják fel a földi életük legnagyobb részét.

Arra, hogy a lelkükben változást idézzenek elő, arra nincs idejük, de még csak kedvük sem, mert az a számukra nem vonzó, nem lényeges, sőt nagyon sokan kimondottan haragos tekintettel néznek arra, az emberre is, aki próbál segíteni azoknak, akik a közelükben vannak. Az ilyen emberek előbb vagy utóbb gúny tárgyává is válnak a környezetükben az ő magatartásuk következtében. Mert azok az emberek, akik megértették az Örömhír üzenetét Jézust, azok nem fognak olyan cselekedeteket elkövetni, hogy azokkal tudatosan bosszantsák vagy félelemben tartsák a körülöttük lévő embereket is.

Mindig arról lehet felismerni azokat az embereket, akik Jézust követik, hogy azoknak a lelke telve van olyan tulajdonságokkal, amelyeket nem lehet megvenni, vagy átadni, azt csak mindenki a saját lelkében képes megteremteni, a lelki békéjét, mert ott már az ember nem egyedül él és cselekszik, hanem Jézus az, aki a mindennapi életében segíti a feladatában, munkájában.

Azért nagyon fontos, hogy az emberek lelke telve legyen békességgel és örömmel, mert akkor már neki nincs szüksége olyan eszközökre az életében, amivel csak a saját részére képes teremteni jót és szépet, hanem az már a másik ember lelkében is képes szépet és jót előhozni, az ő saját maga alkotta szép és jó cselekedetei által. A példamutatás által nagyon sokan kerültek már abba a helyzetbe, hogy olyan emberek vették őt körül, akik addig elfordultak tőle. Egy idő után, azok az emberek már nem képesek ellenállni annak a szellemi erőnek, ami abból az emberből árad, aki a Jézus útját járja a mindennapi életében. Vagyis a Jézusi tanítást az már nem csak beszéli, hanem meg is éli a mindennapi életében, és ezáltal a körülötte élő emberek lelkét segíti, tisztítja anélkül, hogy ő erről tudomást szerezne.

Ugyanis az Isten úját járó embernek már természetessé válik a szeretet törvénye, hogy nem bántja meg embertársait, megbocsát annak, aki őt megbántotta, és segíti azokat, akik arra rászorulnak.

Mindezeket figyelembe véve nagyon sokszor az emberek nem veszik komolyan azokat, akik nekik segíteni szeretnének, mert egy kicsit „flúgosnak” tartják, mert már nem cselekszik a szeretet törvénye ellen, vagyis nem „út” vissza embertársai bántó szavaira sem. Ő már azt az elvet vallja, ha „megdobnak követ, dobd vissza kenyérr”. Ha a Jézust követő embert megbántásák, az már törekszik arra, hogy ne bántsa meg a másik ember testvérét, hanem szeretettel elviseli azt, amivel őt megbántották.

A Jézust követő ember csak akkor képes ezt az életet élni, ha a saját lelkében már a szeretet törvénye gyökeret vert, hogy képes arra, hogy megtartsa azt a parancsolatot, „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Ámen.